

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

a dnul Carol Schuller în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Bugetul finanțelor.

Un buget, la care orgoliul național, unitatea națională și interesele de rasă nu mai pot fi singure decizătoare, unde capetele se mai liniștesc puțin, prin însăși natura subiectului cugetat, de șovinism și tropică căldură — este bugetul finanțelor. Cu toate acestea un deputat a cerut ca exploatarea de mine din Munții Apuseni să fie pusă la dăjii mari, pentru că ei nu sînt — Maghiari și atunci se profite cel puțin statul mai mult! Nu s'a discutat asupra ideii, dar ea s'a aruncat în sala parlamentului și caracterizează prea bine tendința de a apăsă în toate chipurile pe nemaghiari; ea merita să fie scoasă în relief.

De altfel s'au găsit destui fericitori de popoare, care au făcut mărturisiri, ce aruncă o drastică lumină asupra sorții poporului. În vreme-ce ei înșiși votează reforme, investițiuni constituitoare și favoruri special maghiare — ca de pildă șporirea preliminarului dării de consum, pe care ministrul speră, că o va încasa, în hătrul echilibrării bugetului la care s'a votat o jumătate de milion pentru honvezime — în vreme-ce nu se opun la astfel de măsuri, tot ei se plâng — de astădată cu drept cuvânt — că dările sînt de nesuferit.

O problemă de primul rang — zise Sima — este reforma dării de pământ. La noi darea de pământ este cu 150 procente mai mare decât în toate statele Europei. Venitul curat catastral este înghițit la noi de febrilele dări. Pretutindeni sistemul dării de venit și pe case este mai simplu și mai ușor decât la noi.

Hoitsy și Bornemisza au vorbit foarte drastic despre dările care apasă poporul: statul pune dare pe carne, deși ea este un mijloc ca plătitul să-și susțină numai energia de muncă. Sarea este un articol ce natural îi trebuie omului, cu ce drept statul pune bir pe sare? Cu același drept statul ar pute să pună bir pe apa de beut. Statul decide obligativitatea învățământului, dar' de altă parte pune bir pe împlinirea acestei datorii. În această nebulie nici nu este cel puțin metod... Bornemisza a propus o moțiune pentru scăderea prețului sării.

În acest chip s'au discutat unele nevoi amănunțit, dar' ministrul puține a promis că va face. Considerațiunile fiscale sînt și la el atât de puternice, încât nu prea voeste să auză lămurit ce i-se cere din partea oamenilor ce au simțit că nevoia poporului este mare.

S'au găsit însă și oratori, care nu s'au ocupat numai cu singuratiche chestiuni,

ci au stăruit ca întreg sistemul de impozite să fie reformat. Horánszky a desvolat un program, luând ca puncte de vedere următoarele patru principii, care sînt o idee fundamentală, adică darea pe baza venitului; egalitatea dărilor; dreptatea dărilor, care consideră capacitatea de plată a contribuentului, și-l duce pe orator la darea progresivă, al cărei aderent este; în fine o administrație bună a dărilor. El a făcut o analiză din aceste puncte de vedere și a conchis, că reforma se impune ca foarte urgentă, că ea nu se poate amîna.

Darea progresivă este o chestiune, cu care se va ocupa în curînd și parlamentul austriac. Ministrul nostru a promis, că va urmări discuțiile lui, va studia chestiunea comparativ și — va vedea; monopolul spiritului l'a pus în perspectivă pentru anul 1897 și, cât pentru administrația finanțelor s'a provocat la un articol de lege (28 din 1889, §. 11), și la o ordinațiune care-l introduce abia acum, și la care vom reveni la alt loc, într'un număr viitor, arătînd, că mîngăierea ministrului relativ la administrația finanțelor este foarte subredă.

El este tardiv și poporul abia apucă să mai poată răsufla de greutate. Discuția asupra bugetului, discuție ce continuă, ne-a convins, că aceste greutăți au dat glas cătorva politicieni, dar' că acest glas nu află bunăvoința cuvenită la ministrii.

Să nu uităm că ei sînt ministrii — Ungariei!

Fusiunea nu se face. Organul guvernamental „Pesti Napló” în numărul său dela 21 c. scrie, într'un articol de fond, că „ministrul Bánffy intră în discuțiunea apropiată fără a fi făcut fusiunea”.

Speră, cu toate acestea, ca să ese cu glorie din luptă... grație celor 13 Sași!

Dela Ligă. După-cum ni-se scrie din București, dl Urechia a trimis ziarelor „Házánk” și „Pester Lloyd” câte o demințire categorică a pretenției sale intenții de a călători „incognito” pe la noi, cu adausul că Liga culturală peste tot din principii nu se îngerează în luptele Românilor din Transilvania și Ungaria. Lui „Pester Lloyd” în special i-a mai adaus dl Urechia, că după-ce Liga de repetite-ori a luat privilegiu să desmintă asemenea scornituri tendențioase, în viitor se crede dispensată a o mai face. Vom vedea dacă pericunatele patriotice vor da loc acestor leale declarații.

Condusei pe Cécile în odaia ei, îi ajuta să se desbrace și o părăsi, numai după-ce s'a așezat în pat. Slăbită de agitațiile necontenite, „mi-se părea mai liniștită și ațipli. O mai sărutai pentru ultima-ora și mersei, să caut și eu odichna, care însă n'am găsit-o. În ziua următoare, înainte de orele 7, abia se revărsa de zori, mî sculai și mersei în odaia Cécilei; bătui la ușă: nu răspunde nimeni. Întrai. Pe cămin stau 2 luminări aproape arse... mî apropiat de pat: era gol. Aruncai împregiur o privire surprinsă; toate hainele, ce le avusesse în preșeară: rochia, blana, pălăria, erau încă acolo, unde le pusese. Într'un colț al odăii era cuferul, toate lucrurile fuseseră scoase și așezate în ordine. În preșeară observasem nu fără mirare, o toaletă ușoară de bal de mătășă în culoarea nalbei, și Cécile zise, că Iulia, cameriera sa, o împachetase în zăpăceală. Această rochie nu mai era aici. Mî cuprinsă ca o zăpăceală, o spaimă nedeterminată. Voiam să sun, să strig, atunci mî căzură ochii pe o scrisoare, care era așezată bătător la ochi, între cele două luminări pe placa de marmură a caminului. O luai repede, era adresată mie și cunoscuși slova Cécilei. Deschisei scrisoarea și cetii următoarele:

„Mult iubita mea Charlotte! Hotărt nu-l pot vedea... Pe lângă tot păcatul meu mai am destul sentiment de onare...

„Voii mari, sormană mea Charlotte...

Libertatea alegerilor în România.

E îndeobște cunoscut, că regatul României are o constituțiune întemeiată pe principii foarte liberale. De sine se înțelege, că în cadrele unei asemenea constituțiuni libertatea dreptului electoral al cetățeanului trebuie să fie îndeosebi asigurată. Cu toate aceste opoziția parlamentară din România se plînge mai ales și foarte amar tocmai contra violențării alegerilor. Nouă aici, care prin sistemul electoral al Maghiarilor am pățit multe de toate, ni-se pare cu toate aceste plîngerea cam paradoxă. Cum? Nu numai lege electorală liberală cu vot secret, dar' și o constituție dintre cele mai liberale și totuși vă plîngeți?

Când cu desbateră adresei la Mesagi, prin care s'a deschis sesiunea actuală a parlamentului român, tema libertății alegerilor a fost earăși un obiect principal al discușiunilor. Până aci guvernul se apăsă față cu atacurile opozițiunii prin încercări a dovedi că libertatea alegerilor nu e jignită, deși faptele citate arătau de regulă contrarul. De astă-dată dl Petre Carp, sufletul guvernului român actual, a aflat de bine a precisa prin cuvinte foarte clare și sincere cugetarea guvernului despre libertatea alegerilor în România. În ședința Senatului dela 12/24 Decembrie 1894 d-sa a zis:

„După această acuzațiune a răscălețarilor, dl Sturdza trece la alegeri. Aci voi fi foarte scurt și voi fi foarte scurt cu atât mai mult, cu cât voi cânta să mă ridic deasupra partidelor.

„Eu cel dintăiu, ministru conservator, vă declar, că adevărata libertate de alegeri în țeara aceasta încă n'am avut-o, nu au dat-o nici liberalii, nici conservatorii, și fiindcă cunoaștem starea de cultură în care ne aflăm noi, eu cred că libertatea de alegeri cum o au Englezii, încă mult timp nu va fi posibilă în țeara aceasta.

„Dl Gh. Mărzescu: Am avut-o la 1866 sub ministrul lui Ioan Ghica.

„Dl ministru al domeniilor P. P. Carp: Un moment de răbdare, dl Mărzescu, că voi ajunge și acolo.

„De două-ori s'au făcut alegeri care au avut aerul de a avea aprobățiunea adversarilor. Dar' aceea libertate de alegere pentru ce a avut aprobățiunea adversarilor? Pentru-că guvernul, avînd înainte de toate dorința de a se arăta un guvern de alegeri libere, a ales el în multe părți în contra voinței alegătorilor, pe adversarii săi. (Ilaritate). Aceasta s'a întemplat la 1866, dl Mărzescu, aceasta s'a întemplat și la 1870 sub ministrul dlui Epureanu, din care făceam parte, când dl Epureanu a ales fracțiunea liberă de multe-ori contra voinței alegătorilor.

„Dar' care a fost rezultatul? Gîndiți că rezultatul a fost că acele camere care ziceau că s'au ales liber, ca recunoștință cel puțin pentru exemplul care s'a dat, au menținut guvernele care le-au dat libertatea? Nu, dl Ghica a căpătat în curînd un vot de blam și lui Epureanu, după-ce i-s'a dat testimoniu că a făcut alegeri libere, i-s'a refuzat resursele care singure permiteau guvernului de a merge înainte.

Apoi aceasta este o încurajare pentru libertatea de alegeri, dl Mărzescu? Credeți d-voastră, dl Mărzescu, că un guvern trebuie să fie născut ca o duducă de 18 ani? (Ilaritate). Credeți d-voastră, că pentru gloriola de a avea testimoniu de a fi făcut alegeri libere, trebuie să impunem alegătorilor pe acei pe care țeara nu-i vrea?”

Cine ar sta la îndoială să dea unui guvern, care face asemenea declarație testimoniu franchei? Coloman Tisza al nostru nu voeste să admită nici chiar existența unei legi electorale excepționale pentru Români, deși o ținea în mână și o aplica, pe când dl Carp o vestește în plin parlament, că ar fi o navitate, ca un guvern pentru a dobândi numai gloria libertății alegerilor să-și curme zilele fericite ale existenței sale! Dar' dl Carp se explică și mai mult. Dl Mărzescu, profesor la universitatea din Iași și senator, vrînd să-l judece pe dl Carp „cu aceste cuvinte, pe care un ministru într'o țeară constituțională nu poate să le rostească” zise în aceeași ședință a Senatului:

„Aș întreba eu pe dl Carp: Când un funcționar, pînă de familie, care are o casă grea de copii, care are în serviciul public 15—20 ani și mai are numai vre-o câțiva ani spre a-și împlini anii de pensiu, când se duce de-i suflă prin agenții săi guvernului la ureche: „dacă nu vei vota candidatul guvernamental, vei fi depărtat”, omul acesta, care nu are cultură, nu are tăria de caracter a dlui Carp, e lipsit de mijloace, când el cedează amenințării guvernului, contra convingerii sale politice, și votează candidatul guvernului, nu i-se răpește de guvern un drept al său, garantat și prin constituțiunea țării și prin legea specială asupra responsabilității miniștrilor? Căți alegători de acestia n'au venit și „mi-au spus mie: „mă dă afară”, eată ce „mi-a spus, eată ce „mi-a dat a înțelege cutare inspector, cutare revisor școlar...”

Dl ministru al domeniilor P. P. Carp: De va vota în contra guvernului, să nu-l dau afară? (Ilaritate).

Dl G. Mărzescu: Vedeți, dlr senatori, cum l'am silit să-și dea masca jos.

Cum, dl Carp, funcționarii statului sînt ei servitorii d-tale? Cum? Funcționarul statului și-a dat el, și-a vîndut el conștiința, opiniuni lui politice guvernului?... Eu funcționar al statului, când votez nu exercez un drept sacru al persoanei mele, al suverani-

tății mele individuale de om liber și cugetător de care nimeni n'are dreptul a se atînge? Ce cutezanță ca un ministru să vină a plin parlament și să strige în glas tare, să va da afară pe funcționarul care va vota contra guvernului?... Cum? Nu-ți dai d-ta se coteală, dl Carp, că niște asemenea cuvinte rostite de un ministru, sînt o lipsă de respect și cătră lege și cătră suveran?

Pentru ilustrarea acestei „libertăți” de alegeri, precum este ea înțeleasă de guvernul actual român, mai servească spre orientarea cetitorilor noștri încă și următorul cas.

Opoziția se plînge, că în afară de ingerențele guvernului la alegeri, a fost unde voința alegătorilor totuși străbătută este înăbușită prin disolvări desrepeșite. Se citează județul Prahova (Ploiești), un județ liberal, unde dela 1888 până în anul curent, în timp de șese ani s'au convocat acolo de 33-ori colegiile electorale; de 12-ori au fost alegeri comunale, de 6-ori alegeri județene, de 12-ori alegeri de Cameră și de 3-ori alegeri de Senat.

Față cu această plîngere opozițiunii guvernul se pronunță prin graiul dlui Tache Ionescu, ministrul cultelor și al instrucțiunii publice (ședința Camerei dela 8/20 Decembrie 1894) în următorul chip:

„Și de ce vă plîngeți? Apoi noi știm că una din axiomele liberale este că caracterul cetățenești se ștelesc prin libertate (Ilaritate). Mai știu, că tot după o teorie liberală sesiunea parlamentului trebuie să se scurte pentru a se consulta cât mai des opinia publică, a se coborî cât mai des în mîna națiunii. (Ilaritate). Mai știu, că este o teorie a democrațiilor referendum: a întrebă de des ce cred alegătorii despre alegeri, și d-voastră vă plîngeți, că de mai multe ori v'am înlesnit ocaziunea să petreceți dinaintea statuei libertății. (Aplause, ilaritate). Ve mărturisesc, că nu mi pricep nimic”.

Cine, fie chiar membru al Camerei maghiare, ar cuteza să rivalizeze cu cinismul cuprins în acest răspuns?

Autenticitatea citatelor le garantăm prin „Monitorul oficial” al regatului României, de unde am scos aceste enunțțiuni miniștrilor.

Interpelarea dlui V. A. Urechia.

(Discurs rostit în ședința dela 28 Ianuarie a Senatului român)

Dl V. A. Urechia (suindu-se la tribună): Am luat cuvîntul, dl președinte și dlr senatori, dela tribună, nu pentru de a da o mai mare importanță, o mai mare solemnitate întrebării mele interpellative, ci fiindcă nu mă

capul ti ardea ca focul, vrea să meargă afară, voia să meargă în parc, să doarmă în zăpăceală din nenorocire n'am dat nici o importanță acestor fantasii de friguri, mai cu seamă de aceea nu, fiindcă am vîzut-o adormind; de când azi dimineață am vrut să o vîd, n'am găsit-o în odaie; m'am convins că nu e în odaie... și alte semne mî aduseră la presupuneri, că frigurile i-se agravară peste noapte, și într'un acces de delir au adus-o la împlinirea fantasiei ei sinistre... Voiam mai întăiu să căutăm urmele în direcția solitară a parcului, spre eremitagiu... presupuneam, că în agitație s'a îndreptat instinctiv spre acea parte a parcului, pentru-că eremitagiul totdeauna a fost locul ei favorit de plimbare... În sfîrșit, mî adăugai, că n'am înștiințat pe nimeni avară de el, pentru-că, până când mai puteam avea o rază de speranță, voiam să o cruț pe dna de Louvercy de grije.

După prima înmărmurire de spaimă Jean avu o idee, care mie nu-mi venise merse iute până la căsuța portarului și trimise pe îngrijitorul după medic. Apoi ne continuăm drumul, dar' în urma zăpezii mari, care ne îngreuna pașii, prea de tot încet pe traba mea. Mai multe drumuri ce se încrucșează, conduc din castel la eremitagiu; noi l'am ales pe cel mai scurt; covorul de zăpadă era neted și neatins; pe aici nu umblesse nimeni. (Va urma).

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Ziarul unei femei.

— Roman —

De

Octave Feuillet.

Tradus de Lucreția Popescu

Capitolul XXI.

(Urmare).

„Cred, că tu mă mîntuiești”, zise ea. — Da, îmi pare cu puțință... Numai nu mă mai pot gîndi... Sormanul meu cap, nu mai e în stare... Apoi crezi tu într'adevăr că îl pot vedea?”

„Fără îndoială. Nu numai poți, ci trebuie s'o faci”.

Cu expresia unui copil spăiat mă privi și mă întrebă: „Și să-l sărut?”

Afirmai cu capul.

„Atunci trebuie să plec mîne dimineață la Paris... căci el sosește la patru cîsurî”. „Da, asta trebuie s'o faci, dragă. Nu-ți e iertat să fii absentă în momentul sosirii lui. Te conduc eu la gară pentru trenul de nouă”.

Așadar ne hotărîm. Pentru d-na de Louvercy voiam să inventăm o telegramă dela dl de Eblis, pentru a-i lămuri plecarea subită a Cécilei.

iarță-mi durerea ce-ți cauzează... Cred, că Dumnezeu cu toate acestea mî va primi, căci vede, ce sufer... Iubiam așa de mult viețea... dar' nu-mi mai pot ajuta nimic, vezi tu!...

„Deja aseară, pe lungul drum dela gară până la castel m'am gîndit la asta... în tot decursul drumului, când vedeam înutul acoperit cu zăpadă groasă, îmi ziceam, ce bucurios m'ași culca aici rugându-mă și să adorm pentru vecie... acesta e felul morții ce „mi-am ales... Am cetit, nu știu unde, că nu mai suferi mult, și că apoi, dacă a trecut primul simț de îngheț, adormi lin... sper, că așa se va întempla și cu mine.

„Știi unde să mă găsești, sufletul meu... Sigur îți aduci aminte că „ți-am spus odă, „mi-ar plăce să fiu îngropată acolo?... Nu cred să fie aceasta cu puțință, dar' aș dori să mor cel puțin acolo... Acolo m'a întăbat el, dacă vreau să devin soția lui... Oh, da, doriām așa de mult... căci îl iubiam nespus, și eram mîndră de iubirea lui... pe care nu m'am priceput să „mi-o păstrez!

„Spune-i totul... vorbește-i de vina mea, de rușinea mea, dar' și de căința mea, nu-i așa?”

„Tu ești aceea, pe care ar fi trebuit să o iubească, pe tine ar fi trebuit să te aleagă, „mi-am zis-o totdeauna...”

„Tu singură ești demnă de el... aș dori ca în sfîrșit să i-se deschidă ochii... aceasta e ultima mea dorință... Acum sînteți amî-

doi liberi... și apoi, când veți avea să-mi mulțumiți mie fericirea voastră, veți simți mai multă milă cu mine... atunci mai curînd veți ierta amîndoi din toată inima, pe sormană, mica voastră moartă!

„A ta Cécile”.

Deși adese-ori a fost udată de lacrimile mele această scrisoare, dar' nu în tot momentul... eram nebulă, nu mă mai puteam gîndi, nu mai aveam voce și nici lacrimi... Deodată mă scoase din încremenirea mea, imaginația, că fiecare moment neîntrebuințat, ar pute fi o pierdere îngrozitoare. Mă repezii în odaia mea și chemai un servitor, pe Jean, bătrînul ficior al bărbatului meu, care rămăsese în serviciul meu și avea toată încrederea mea. — Îi spusei scurt, că am să fac un drum în parc, și-l rugai să mă însoțească. De sigur a observat vocea mea schimbată și fața turburată, dar' nu m'a întăbat nimic. Eram gata, asemenea și el într'un minut, apoi părăsirăm castelul pe ușa, care conducea la grajduri, pentru a nu atrage nici o atențiune.

Între acestea trebuia să-i încred așa mult, acestui bărbat, căt nimerei nu-i puteam împărtăși din adevărul grozav.

Începură așadar mergînd să-i dau unele lămuriri, ce le-am improvisat în grabă: „Pe d-na de Eblis”, zisei eu, „am culcat-o ieri în pat, cu niște friguri grozave; în curiața ei vorbia jumătate în somn lucruri curioase...

găsesc nici astăzi în deplinătatea vocii și doresc să fiu auzit de d-voastră toți, căci e o interpelare, ce o cred în spiritul d-voastre al tuturor. M'am suit la această tribună pentru a vă întreține câteva minute cu desvoltarea interelării mele, relativă la comunicațiunea telegrafico-postală.

Dlor senatori, întrebarea mea interelativă nu urmărește nici un scop dușmănos față cu guvernul.

Aș fi fost cu mult mai bucuros, cred că nu vă veți îndoi și d-voastră, să se fi găsit altcineva, mai cu seamă din rândurile majorității, pentru a face interelarea; fiindcă însă întemplantor, nu s'a petrecut lucrul așa, veți permite unui om potolit, cum sunt eu, ca să mă present înaintea d-voastre, cu o asemenea interelare. Vă încuștințez, încă de acum, că această interelare nu interesează câtuși de puțin numai opoziția, ci interesează țeara, interesează comerțul, industria, relațiunile noastre cu toate țările. (Aprobări.) Nu vă voi vorbi de laturea psihologică, intimă a interelării; deocamdată o trec cu vederea, deoarece n'am nevoie de a vorbi de această lature sufețească tocmai Românilor, ca d-voastră al căror suflet, și fără de îndemnul mele, le știu că vibrează la ori-ce interes al națiunii și mai cu seamă când sunteți pătrunși ca și mine și de drepturi și de datorii în chestiunea ce voi să agit. Noi suntem datorii să veghem la tot ce interesează prosperitatea comerțului, industriei și a bunelor noastre relațiuni, de toată ziua, cu străinătatea.

De câțva timp, în adevăr, dl. senatori, mijloacele noastre de a comunica cu lumea și cu statele, cu care avem convenții telegrafo-postale încheiate, sunt din ce în ce mai reduse, mai restrinse, dacă nu anihilate, și aceasta după mine, în contra textelor pozitive ale convențiunilor telegrafo-postale, pe care și statul nostru tot așa ca și statele vecine, cum e Austro-Ungaria, le-au subscris alături cu celelalte țări, care participă la aceste convenții.

Pe când noi ne-am conformat cu deplină sinceritate acestor convențiuni telegrafo-postale, semnate de ministrii noștri, fie la congresul din Berna, fie la acela dela Paris, fie la reuvisiunea convențiunilor postale dela Viena, din anul 1891; pe când, zic, noi cu sinceritate ne-am conformat acelor convențiuni, fie cu referință la transporturi de colete postale și prin căi ferate, fie cu privire la telegrame și mai ales la corespondența închisă, scrisori, făcând toate aceste servicii, fără nici o împedecare, nu numai pentru interiorul României, dar și pentru transit, prin regatul nostru pentru alte țări, vecinii noștri nu au lucrat cu aceeași reciprocitate. Afirm că reciprocitatea nu e deplină din partea Ungariei.

În adevăr, pe căi arbitrate, guvernul dela Budapesta a călcat și nesocotit convențiunile internaționale și nu a respectat îndatoririle înscrise în acele convențiuni. Noi cu toate acestea, repet, continuăm conformându-ne acelor convențiuni telegrafo-postale dela Berna, dela Paris, dela Viena, a deschide porți, hotare mari, largi și neîmpedecate la acele transporturi de ori-ce natură postală, fie în lăuntru țării, fie pentru transit.

Nu numai telegramele nu pot transita pe teritoriul Ungariei, decât dacă textul lor conține șovinismului celui mai ignorant a unui mic impegat dela biurourile telegrafice ungurești, dar nici colete postale închise nu mai putem trimite cu siguranță, fie pentru Ungaria fie pentru transit. Și când e vorba de corespondența postală închisă, nu numai secretul epistolelor este violat, dar nici măcar violată așa, scrisorile nu ajung la adresele lor.

Vă voi spune, ca să ilustrez afirmarea mea cu ceva exemple, că o telegramă adresată comandând corespondențului său să-i reserve un număr, — cifra nu împoartă — de șuncii, jamboane, a fost secuestrată, zicând că are cheie că șuncile însemnează o combinațiune neamică pentru statul unguresc!

Ei, când e vorba de șuncii, se pune în pericol statul unguresc!... (Ilaritate).

Dar' nu urmez cu exemple. Înainte de a vă aduce câteva exemple concrete de modul cum știu vecinii noștri să respecte semnătura, ce și în numele lor ministrul comun al Austro-Ungariei a pus pe actul convențiunilor postale ale uniunii postale să vedem cari sunt obligațiunile și cari sunt drepturile, la cari s'au angajat semnătarii acelor convențiuni?

Art. 4 din convențiunea internațională postală reuvisită la Viena 1891, zice: „Libertatea transitului este garantată pe teritoriul întreg al Uniunii“.

Mai departe la art. 16 se enumără toate cazurile, când una din țările Uniunii are dreptul de a nu da curs unui colect, sau chiar unei corespondențe postale.

Art. 16, la pag. 11 din convențiunea postală universală, reuvisită la Viena în 1891, zice:

„Nu se va da curs:

a) Hărților de afaceri, probelor și imprimatelor, ce nu sunt francate cel puțin în parte, sau cari nu sunt condiționate, în mod de a permite o verificare ușoară a conținutului;

b) Obiectelor de aceeași categorie, cari trec peste limitele greutateii și ale dimensiunii fixate prin articolul 5.

c) Probelor de mărfuri, ce ar ave o valoare comercială.

3. Este interzis:

1. De a expedia prin poștă:

a) Probe și alte obiecte cari prin natura lor, pot presenta pericol pentru agenții poștali, murdării sau deteriora corespondențele;

b) materii explozibile, inflamabile sau periculoase; animale și insecte, vii sau moarte, afară de excepțiunile prevăzute în regulamentul de detalii.

2. E oprit de a introduce în corespondențele ordinare sau recomandate prezentate la poștă:

a) Piese de monede având curs;

b) Obiecte supuse la drepturi vamale;

c) Materii de aur sau de argint, petri, bijuterii și alte obiecte prețioase, dar numai în cazul când introducerea lor sau expedierea lor ar fi oprită, după legislația țării interesate.

Mai e un alineat la acest articol, al patrulea, care spune că în tot cazul toate aceste trimiteri, cari sunt prohibite nu se secuestrează, ci se înapoiază la urma lor; e important și acest articol.

În contra dispozițiunilor clare ale articolelor din convențiunea postală, pe cari am avut onoarea să vi-le citesc, guvernul ungar a secuestrat în numeroase rânduri colete postale și colete expediate cu calea ferată, cu marfă, și nu le-a acordat nu numai transitul dar' le-a secuestrat definitiv, fără a le mai înapoia macar la urma lor.

D. P. S. Aurelian: Dar' ce fel de colete erau?

DI V. A. Urechid: D-ta vrei să faci opozițiune din aceasta? Fac și eu cu d-ta opozițiune, dar' nu în cazul de față.

DI P. S. Aurelian: Nu, dar' ar trebui să știm ce fel de colete erau.

DI V. A. Urechid: Voi ave onoare să vă spun. Nu erau colete căzând în cazurile prevăzute la art. 16 alin. 1 și 3 din convențiunea dela 1891. Dar' chiar de erau de acelea, trebuia guvernul unguresc să se conforme alin. 2 din același art. 16 și să înapoieze coletele suspecte la urma lor.

De sigur un ministru, care n'ar fi cu simțiri românești m'ar trimite imediat și la alin. 4, care prevede că în certe cazuri, administrația unei țări își rezervă dreptul de a dispune altfel de coletele suspecte, adică de a nu le înapoia la locul de origine.

Ei bine, i-aș răspunde în cazul acela ministrului, că coletele secuestrate și cari au și fost trimise în napoi, li-s'a rezervat o soartă neprevăzută, nici în convențiunile postale, nici chiar conform alin. IV. din art. 16.

Ce s'a făcut cu coletele? S'au dat în judecată!... (Mare ilaritate).

Și judecătorii având coletele pe banca acusaților, auzind pe procurorul care a învinovățit coletele cutezătoare să treacă pe teritoriul unguresc, le-au condamnat nu numai la confiscare, dar' la ardere, ca în evul de mijloc, ca sub inchiștiie, autodeaf în o piață publică. (Murmure).

Dlor, din multe una. Am trimis eu însumi un colet cu cărți italienești pentru Italia; acel colet s'a ars în piața publică, bine înțeles, afară de exemplarele cari se vor fi fost secuestrat din curiozitate chiar de judecătorii condamnat, pe seama lor.

Suntem tocmai ca în vremea inchiștiunii!

Dar' și mai grav decât afacerea cu coletele este aceea a nerespectului, a violării secretului corespondenței private.

(Va urma).

Lupta în comitate.

Bistrița, 20 Februarie n. 1895.

Congregațiunea extraordinară a comitatului Bistrița-Năsăud a fost o nouă ocaziune, unde s'a dovedit, că Românii de aici pricep și voesc serios a-și apăra drepturile și interesele poporului, din care fac parte.

Deși drumul a fost greu și depărtările mari: au fost prezenți următorii membri Români:

1. Ioan Bologa, preot în Borgo-Tiha.
2. Pamfilie Grapini, preot în Rodna-nouă.
3. Ioan Mărginean, căpitan în pensiune din Rugla.
4. Dimitriu Moldovan din Monor.
5. Vasile Balan, preot în Blăfalăul superior.
6. Simion Monda, protopop în Borgo-Bistrița.
7. Ciril Deac, protopop în Șieuș.

8. Dr. N. Hanganuș, medic în Borgo-Prund.

9. Lazar Avram, preot în Maier.

10. Ioan Baci, preot în Șoimuș.

11. Vasile Groze, protopop în Maier.

12. Anton Precup, preot în Rebrîșoara.

13. Ieronim Zlăvoacă, preot în Ilva-mare.

14. Anhidim Candale, preot în Borgo-Bistrița.

15. Ioan Pop, preot în Nușfalău.

16. Vasile Dumbrava, preot în Salva.

17. Mihail Făgărășan, protopop în Teure.

18. Dr. Andreu Monda, medic în Sângeorgiu-român.

19. Dr. Dimitriu Ciuta, adv. în Bistrița.

20. Dr. Gavril Tripon, adv. în Bistrița.

Membrii din Năsăud, din întemplantare, au fost toți absenți.

Causele care au trebuit să intereseze pe Românii mai deaproape au fost cauza școlii comunale și a celei confesionale din Borgo-Tiha; apoi cumpărarea prediului Gondor din partea comunei Ilva-mare; budgetul comunei Salva, Monor; împrumutul comunei Borgo-Bistrița etc.

Ca apărători zeloși s'au dovedit și de astădată harnicul preot Ioan Dologa, Simion Monda, Vasile Dumbrava, A. Candale și advocații din Bistrița Dr. D. Ciuta și Dr. G. Tripon.

Săzii nu prea i-au spriginit pe Românii în cauza B-Tihe; așa au căzut Românii cu 2 voturi; ear' în cauza Ilvei-mari Românii au învins cu două (?) voturi.

Gabius.

Din Cluj.

21 Februarie n. 1895.

Onorată Redacție!

Între stipendiile, care se votează din partea consistorului metropolitan din Blaj, sunt după cât știu eu 2 sau 3 fundațiuni (Romanțan și Bobian), la care pe lângă votarea consistorului se recere și învoirea ministrului. În toamna anului trecut după finirea procesului disciplinar intentat celor 42 de universitari clujeni, toți universitari stipendiști și-au trimis legitimațiile la consistor. Consistorul pe baza acestor legitimații, și fiind și absolvați din partea ministrului pe lângă un „dorgatorium“ și o notă în index, acelor universitari le-a votat și mai departe stipendiile.

Dintre cei 42 au fost 3 inși, care aveau stipendii din sus menționatele fundațiuni, suplicele acestora le-a trimis consistorul deja prin Octomvrie anul trecut la ministrul. Ministrul, pe atunci Eötvös, însă în loc ca să resolve cauza în cel mult 3 săptămâni a amnat-o până când apoi venind Wlassics a rezolvat astfel, că pe motivul ca „românii nem-szedsz üzemek miatt fenyitő vizsgálat alatt és bűntette is voltak“, — le-a retras stipendiul la cei 3 studenți (acum în Februarie) și impune consistorului dela Blaj să propună alții pentru acelea stipendii. Astfel bieții studenți în speranța stipendiului, care tot nu le mai sosia, sau susținut mai mult de 1/2, de an așa cum au putut, când eată vine ucazul „patriotic“ al lui Wlassics, prin care sunt nimiciți materialicește.

Cei 3 stipendiști sunt: Nerva Moldovan, Semproniu Muntean și Alexă Bogdan, căruia numai în anul acesta i-a votat prima-oară Blajul stipendiu.

Curat ca în Rusia! Orion.

Din parlamentul maghiar.

Sedința dela 20 Februarie.

Zi mare, zi istorică, zi memorabilă prin pornirea fără seamăn de nobilă a reprezentanților nemzet-ului! Nu există alt parlament pe lume în care s'ar da pe față o astfel de duioasă emoțiune pentru durerile poporului.

Inițiatorul acestei mărețe porniri este celebritatea europeană Endrey, care acum câteva zile propuse deja că: deputații toți să jertfească diurnele lor de o zi în folosul celor-ce sufer de foamete în Alföld.

Negreșit că toți se întreceau întru manifestarea simțimintelor de durerea inimii pentru suferințele sărmane națiunii propriie. Cuvântul a luat peste o duzină de reprezentanți.

Urdnyi Imre cere că jertfa ce o aduc deputații să se extindă asupra celor bântuiți de foamete în ori-ce parte a țării ar fi.

Hock János zice că în unele părți ale Ungariei-de-Nord nevoia e mai mare decât în Alföld, ba chiar e permanentă acolo. De aici se vede, că restabilirea echilibrului în budgetul statului deloc nu dovedește, că țeara prosperează...

Ministrul Wlassics constată, că în Püspök-Ladány nu e vorba de a dărui oamenilor pământ, ci de arândarea în partele mici a bunurilor statului de acolo... El a ordnuit inspectoratului să arendeze cele 800—1000 jugere, care acum nu sunt aredate, să

se des în expunere oameilor țării de încredere și în condiții acceptabile.

Ministrul Ferencz și-a ținut de datorința a trimite imediat 3000 fl. în fondul de binefacere ce-i stă la dispoziție... ear: pe viitor va porni în fiecare săptămână o sumă progresivă, peste tote va face cât va ține acest fond... Trebuie însă combătută tendința (lucrătorilor din Alföld) după care lucrătorul, care în timpuri mai bune, capătă 2 florini și mai bine salar pe zi, astăzi disprețuește câștigul de 1 fl. sau 80 cruceri pe zi... Ministrul vede unica cauză a actualei lipse în Alföld — seceta din vara trecută...

„Ceea-ce în primul rind am vrut să observ“ — expune mai târziu ministrul — „consistă în aceea că herghelăie de stat dela Mező-hegheș, care produce și sfecla dulce, nu poate căpăta lucrători în împregiurime și sunt silite a-și aduce lucrători de care au trebuință în fiecare an din comitatele Liptov și Trencin. (Așa este). În anul trecut au fost aduși d'acolo 2700 lucrători, deoarece lucrătorii din împregiurimile Mező-hegyes-ului erau în credința greșită, că trebuia negreșit să capete aceleași salarii, care le căpătau pe timpul lucrărilor urgente de stavilire a apei.

Herman Otto: În strigătul socialiștilor din Alföld: „Eu nu sunt Maghiar, ci un socialist internațional!“ — în aceste cuvinte zace mare primejdie, care trebuie să o preîntîmpinăm. Dacă vom lipsi a o face, atunci având în vedere curente și pornirile actuale ar pute să se trezească acel spirit, care inspirase deja odată cuvintele adresate Ungariei: „Sabia mea este constituția Ungariei, altceva nimic!“

Bartók Lajos atrage atențiunea guvernului asupra comitatului Maramurșului, unde partea populației ce nu aparține rasei maghiare ține credințioasă la stat. Nu ne este iertat să-i lăsăm să peară în mizerie. Guvernul ar trebui să se gândească și la Maghiarii din Bucovina.

Veres József, îi face atenți pe deputați că în Alföld duc mizerie nu numai lucrătorii ci și proprietarii mici... Neajunsurile sociale nu datează numai dela ultima recoltă, rea... Poporul are nevoie de lucru și de împrumuturi ieftine.

Ministrul-president Bánffy zice că a numit o comisiune pentru studiarea chestiunii agrare în Alföld (va să zică altă parte nu? Red. „Trib“). Rezolvarea chestiunii trebuie să se întemple ori prin ocuparea neînteruptă a lucrătorilor ori prin înființarea moșilor mici de arândat. Alte mijloace nu stau la îndemâna guvernului și ar pute să fie însoțite chiar de urmări primejdioase.

Polónyi Géza e de părere că trebuie luate și măsuri mai severe contra beutorilor de vinars... Din ofranda Dietei nu se va ajunge pe o familie decât câțiva cruceri... Ministrii în pensiune cari posed și avere privată, să dea pensiunile lor în acest scop.

Apponyi, ca de obicei, se perde în teorii, din care fiecare își poate vedea aprobarea și desaprobară vederilor sale.

Sima Ferencz tăgăduiește că raporturile trimise de fișpanii guvernului, ar fi exacte; trebuie să ne punem în contact cu poporul, pentru a cunoaște adevărata mizerie a poporului.

Bessenyei Ferencz, arată cum se urcă prețul pământului; pentru un juger, care după împregiurările de economie națională, ar avea valoarea de 200 florini, agricultorii plătesc 500—600 florini. Și încă se rup după el... E învoit cu propunerea lui Endrey, trebuie însă să observe, că contribuția în aceeași măsură a tuturor deputaților, deopotrivă celor mai bine și mai rău situați, nu e dreaptă.

S'a primit la sfârșit propunerea modificată de Urményi.

Din comitatul Torontal.

19 Februarie 1895.

Persecuțiuni neghioabe. — Investițiuni.

Neobositul luptător național Dr. Stefan C. Pop din Arad venind în cauze familiare la cumnatul seu Dr. Alexandu Pop, medic în Satu-nou, a luat parte și la o nuntă a unei familii fruntașe din localitate. Stăpânul casei fericit de prezența acestui valoros bărbat național, a ridicat un toast în sănătatea d-sale, la care a răspuns dl. Stefan C. Pop într'un toast mai lung, plin de frumusețe și figuri poetice, în care a lăudat mai cu seamă pe domnișoarele române, în a căror sănătate a și golit paharul împreună cu toți oaspeții.

Un slujbaş din comună, corupt în toată privința, dimpune cu alt prieten al seu, care pentru păcatele sale șede ascuns și se teme de oameni ca hurezul de lumina zilei,

pentru bună rememorare dela un negator de porci. Sărb negat, care așa se vede, a învețat omenie dela maria sa, au pus la cale cătră autoritățile (!) comitatense o epistolă anonimă, în care au descris toastul amintit și pe alți Români cu colorile cele mai negre. Chiar și un fel de popă-ciuhă s'erbesc, om cu vieată scandalosă și negat încă s'a amestecat la facerea denunțării.

Autoritățile comitatului prin protopretorul Iablonsky din Panciova au făcut strașnică cercetare pentru agitațiuni contra statului, ear' contra dlui Dr. Alexandu Pop au ordonat cercetare disciplinară. Investițiunea a ținut 3 zile, dar' nu s'a putut dovedi nimic. Martorii (afară de un denunțant patentat, care în foile ungurești se iscălește „egy román“) au fasonat adevărul și nu s'au lăsat a fi seduși de amenințările protopretorului Iablonsky. Urmările acestor investițiuni le vom vedea în scurt timp.

Ne doare inima când vedem că între frații Sërbi se află și astfel de lăpădături, care cu tează să negrească pe valorosul bărbat național Dr. Stefan C. Pop, care nu numai pentru Români, dar' chiar și pentru Sërbi și-a câștigat merite necontestabile.

Mai mulți Români.

† Archiducele Albrecht.

Înmormântarea.

Marți în 26 Februarie n. se va face înmormântarea defunctului Archiduce. Programul înmormântării este definitiv hotărât.

Mercuri a fost îmbalsamat cadavrul Archiducelui de către profesorul Weichselbaum, asistat de Dr. Hübel. Catafalcul e așezat într'un salon din parter al castelului din Arco. Archiducele e îmbrăcat în uniformă de general, în mână ține o cruciuliță de abanos, pe care e figura Mântuitorului, cioplit din os de elefant.

După hotărârea cea mai nouă, cadavrul va fi transportat la Viena, încă Sămbătă.

La înmormântare va asista și marele duce Vladimir, ca reprezentant al țării.

Doliul.

Ziarele din Viena și din toate capitalele monarchiei (afară de Ungaria) în ziua morții Archiducelui au apărut încadrate cu negru. Toate ziarele însoțesc știrea morții Archiducelui Albrecht cu cuvinte de adâncă simpatie; laudă caracterul defunctului și marile sale calități militare.

Depeși din toate capitalele Europei anunță că suveranii și șefii statelor străine au făcut să se exprime condolențele lor reprezentanților Austro-Ungariei:

Berlin: Împăratul și prințul Henri au făcut vizită domnului de Szögyényi, ambasadorul Austriei. la care au stat o jumătate de oră și i-au exprimat adâncile lor condolențe.

Dignitarii Curții, șefii autorităților, tot corpul diplomatic au exprimat condolențele lor dlui de Szögyényi.

Atena: Regele a făcut să se exprime condolențele sale ministrului Austriei. Generalul Elen a transmis deasemenea condolențele sale domnului de Kálnoky prin mijlocul domnului Manos, ministrul Greciei la Viena.

München: Curtea a luat doliul pentru patru săptămâni.

Sofia: Moartea Archiducelui Albrecht a făcut o dureroasă impresie. Drapelul negru falfăie deasupra palatului princiar și la agenția Austriei.

Prințul a trimis o depeșă de condolență Archiducelui Frideric.

Paris: Dl Faure, președintele republicii a spus, că ia cea mai vie parte la pierderea crudă suferită de împărat, că deplorează acest eveniment dureros și că exprimă M. Sale adâncă sa simpatie.

Iubileul Drului Svetozăr Miletici.

Redacțiunea „Tribunei“ a trimis următoarea depeșă (în limba sërba):

Slavnome poborniku za sveta prava narodnosti iz dubine srca klice: Zivio! Mnogova lieta Saradnistvo „Tribuny“.

(Gloriosului luptător pentru sfintele drepturi ale naționalităților strigăm din adâncul inimii: Trăească! La mulți ani!)

Din Cluj s'a expedit următoarea telegramă:

Neînfrântului luptător sërbi Dr. Svetozar Miletici Neoplanta.

Pătrunși de ideile mari, pentru care ai luptat cu atâta bravură și pentru care ai suferit atât de mult, acum când pășești a

Din 1 Feb. y. — 4 ore p. m.	Cassa.
Renta rom. per 1875 5 ⁰ / ₀	100
Renta română amort. 5 ⁰ / ₀	97
Renta (Schuldverschreib)	09 ¹ / ₂
Oblig. de stat C. F. R. 6 ⁰ / ₀	100 ¹ / ₂
Renta rom. (Rur. conv.) 6 ⁰ / ₀	87 ¹ / ₂
Imprumutul municipal 5 ⁰ / ₀	—
Scrisuri func. rurale 5 ⁰ / ₀	—
Scrisuri func. rurale 7 ⁰ / ₀	—
Idem urbane 7 ⁰ / ₀	102
„ „ 6 ⁰ / ₀	87
„ „ 5 ⁰ / ₀	1468
Banca-Nat. (100 lei vers. Intr.)	420
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vërs.)	437
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vërs.)	118
Soc. rom. de reasig.	106
Soc. de cou (250 lei vërs.)	280
Oblig. Cassei Pensiunilor	—
Agio	—
Schimb.	
Londra 3 luni	—
„ cek	—
Berlin 3 luni	—
„ cek	—
Paris 3 luni	—
„ cek	—
Vienna	—
„	—
Agio	—

Pentru redacție și editură responsabil: **Ioan Ciontea.**
 Proprietar: **T. Liviu Albină.**

Dela Tipografia „Aurora” din Gherla—Szamosujvár

se pot procura următoarele cărți:

[2271] 10—10

Cuvântări bisericești, funebre, Catechese etc.

Cuvântări bisericești (acomodate pentru ori-ce timp) de Ioan Papiu. Tom. I. Ed. II. Preț 1 fl. 20 cr.
Cuvântări bisericești (pe Duminece) de Ioan Papiu. Tom. III. Preț 1 fl. 20 cr.
Cuvântări bisericești la toate sărbătorile de peste an, de Ioan Papiu. Un volum de peste 24 coale 8-av mare, hârtie fină — cu preț redus 1 fl. 50 cr.
Cuvântări funebre și iertăciuni pentru diferite cazuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. Un volum de peste 24 coale 8-av mare, hârtie fină — cu preț redus — 1 fl. 50 cr.
Cuvântări funebre și iertăciuni. Din autori renumiți, prelucrate de Tit Bud, vicar etc. Preț 1 fl.
Predice populare pe Dumineci, sărbători ocazionale și pentru morți, de Gavril Pop. Tom. I, II, III și IV, fiecare tom costă 1 fl.
Predice pentru Duminecele de peste an, compuse și elucrate după Catechismul lui Deharbe, de Vasile Criste. Tom. I. dela Dumineca Vameșului și a Fariseului până la Dumineca a X-a după Rosalii. Preț 90 cr.
Predice pe toate Duminecele și sărbătorile de peste an, de Dr. Em. Elefrescu. Preț 1 fl. 60 cr.
Explicarea fundamentală și ușoară de priceput a Catechismului catolic, însoțită de exemple alese și acomodată, de Iosif Deharbe. Tom. II. 1 fl. 75 cr.
Catechese pentru pruncii școlari din școalele elementare populare. După preotul George Mey, preot în Schwörzkirch din diecesa de Rottenburg, de Tit Bud, paroh gr-catol. în Sat-Sugatag, etc. Preț 60 cr.
Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz, de Basiliu Rațiu, fost prof. de S. Scriptură, catehetică și metodică în seminarul archid. din Blaj, actualmente vicar arhiepiscopesc în Făgăraș. Preț 60 cr.
Toma a Kempis despre imitațiunea lui Christos, tradus românește de pe originalul latin, de Gavril Pop, canonic; legat 1 fl. 15 cr.
Instrucțiune practică pentru cauze matrimoniale cu respect la disciplina vigentă în provincia bisericească gr-cat. de Alba-Iulia—Făgăraș, scrisă în usul păstorilor sufletești prin Dr. Iuliu Simon, prof. de S. Teologie. 1 fl. 30 cr.
Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Christosom, de Ioan Boroșiu, paroh greco-catol. etc. Preț 25 cr.
Rugăciunea Dnui Tatăl nostru. Explicată pe scurt de Ioan Boroșiu, paroh gr-cat. și asesor consistorial. Preț 10 cr.
Ierarhia bisericească sau aplicarea ceremoniilor sacre prescise la chirotonia gradelor ierarhice, de Ioan Boroșiu. Preț 1 fl. 60 cr.

Nu mî uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafe ș. a. Preț 25 cr.
Lira Sionului sau cântarea sărbătorilor. — Poesii religioase-morale, lucrate după S. Scriptură, de Aron Boca Velchereanul. Cu o precuvântare de G. Simu. Preț 25 cr.
Pietatea poporului român sau cântări evlavioase pentru cei-ce merg la mănăstire, la locuri sfinte și în procesiuni. Compuse de doi preoți gr-cat. Mureșeni din diecesa gr-cat. a Orăzii-mari. Preț 10 cr.
Sfaturi de aur sau Calea către fericire, de Aron Boca Velchereanul. Preț 25 cr.

Cărți bisericești.

	in crudo:
Catavasier	in 8-o cu cirile — 70
Ochtoich mare	4-o — 2.40
Strasnic	folio — 1.68
Ochtoich mic	— 85
Orologiu	— 2.80
legat in pele și aur	— 3.80
Pentecostar mic	— 85
Psaltire	— 84
Euchologiu (Molitvelnic)	— 2.80
leg. in pele și aur	— 3.80
Liturgier	4-o — 2.20
legat in pele	— 3.40
Apostoler legat in pele	folio — 9.40
Triod legat	— 10—

Novel, schițe, piese teatrale, anecdote ș. a.

Anecdote și glume (365) adunate, prelucrate și arangiate de Tit V. Gheaja, spirit, la instit. corect. Cuprinsul acestui op este foarte petrecător, — așa că cetind și numai o pagină din el: caută să rîzi ori-cît ai fi fost de năcăjit și măhnit altmintealea. Preț 40 cr.
Barb coborînd. Novela originală de Emilia Lung. Preț 10 cr.
Branda sau munta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela națională. Preț 15 cr.
Bunica și nepotul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé de G. Simu. 6 cr.
Cartea ilustrată pentru copii și copile. Cu 18 ilustrațiuni, de George Simu. — Această broșură conține istorioare și poesii morale spre excitarea gustului de cetit la copii. — E acomodată această carte și ca premii pentru școlarii diligenți. Preț 25 cr.
Cu virful peniei. Scrieri satirico-humoristice de Ant. Popp. Preț 55 cr.
Cântul în școala populară. De Iuliu Pop, învățător în Năseud. Praxă. Teorie. Cânturi. 30 cr.
Codrean, craiul codrului. Baladă de G. Simu. Preț 6 cr.

Cântărețul. Novela de Dem. Dan. Preț 15 cr.
Carmen Sylva. Prelegere publică ținută prin V. Nicora, prof. gimn. — Cu portretul M. S. reginei României. Preț 10 cr.
Chiușuri de care strigă feciorii în joc, de I. Pop Rete-ganul. Preț 40 cr.
Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Rusu. Preț 60 cr.
Dialogul Tiganului cu S. Petru la poarta raiului, de Aron Boca Velchereanul. Preț 25 cr.
Zile negre. Versuri de Petrea dela Cluj — cu o prefață de G. Simu. Preț 50 cr.
El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwarz, traducere de N. F. Negruțiu. Preț 15 cr.
Economia pentru școalele populare, de T. Roșiu. Ed. II. Preț 15 cr.
Felicitări în poesii și prosă la Anul-Nou, ziua nașterii și ziua numelui către tată, mamă, moși, unchi, mătușe, nănași, tutori, preoți, învățători și binefăcători, precum și alocuțiuni și vorbiri cu diferite ocaziuni școlastice, de George Simu. Preț 20 cr.
Gruia lui Novac. Preț 12 cr.
Idealul pierdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinar. Preț 10 cr.
Influența mândriei. Novela de P. C. Z. Rovinar. Preț 15 cr.
Lira Bihorului. Balade populare de Ant. Popp. Preț 25 cr.
Leonat cel tîrziu. Istorie în versuri de Ioan Pop Rete-ganul (cu o ilustrațiune), o broșură cu conținut foarte glumeț. Ca în toate scrierile dlui Ioan Pop Rete-ganul, așa și în aceasta observă omul o adîncă pătrundere în moravurile, obiceiurile și simțimentele țeranului român. Preț 12 cr.
Mădăla dela școală sau învățători pentru popor, culese din ziarul unui școlar, de Dr. George Popa. Pr. 60 cr.
Miseriile sociale. Novela de P. C. Z. Rovinar. Pr. 15 cr.
Masa Someșană. Poesii populare române din giurul Năseudului. Adunate și arangiate de Iuliu Bugnariu. Partea I. Balade. Preț 25 cr.
Nrîi 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Preț 20 cr.
Nopti de iarnă. Novele pentru popor, de G. Simu. Preț 1 fl.
Opera unui om de bine. Novela originală — continuarea novelei „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinar. Preț 10 cr.
Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Preț redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 50 cr.
Povestiri alese de Petrea-Petrescu. Pr. exp. franco 80 cr.
Proba de foc. Comedie într-un act de A. Kotzebeue, localisată de Irina Sonea-Bogdan. Preț 15 cr.

Prin moarte la victorie. Comedie într-un act de A. Kotzebeue, localisată de Irina Sonea-Bogdan. Pr. 10 cr.
Povestile Bănatului. De George Cătană, învățător. Tom I. Preț 25 cr. Tom. II. 25 cr. Ambele 45 cr.
Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii după Ernest Legouvé. Preț 6 cr.
Starosteale, adică Datini dela nunțile Românilor Ardeleni. Adunate de Ioan Pop Rete-ganul. Preț 25 cr.
Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români, de V. Gr. Borgovan. Preț 10 cr.
Să ausim! Toaste pentru tot felul de persoane și ocaziuni, de Tit V. Gheaja. Preț 20 cr.
Trandafiri și viole. Poesii populare de I. Pop Rete-ganul. Ediț. II. Amplificată. Preț 60 cr.
Ultimul sicahstru. Tradițiune de G. Simu. Preț 6 cr.
Versuri de dor, adunate din poezii române de A. Pr. 25 cr.

Cele mai bune și mai ieftine cărți de rugăciuni.

Icoana sufletului. Carte de rugăciuni și cântări bisericești, frumos ilustrată. Prelucrată și edată cu permisiunea Măritului ordinariat diecesan gr-catolic de Gherla, prin Vasiliu Pătcășiu, preot gr-cat. în Hotoan. Ediț. III, coreasă și amplificată. Preț 40 cr., leg. 50 cr., leg. în pînză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 50 cr., în leg. de lux 2 fl. 50—3 fl. 80 cr.
Mărgăritul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești, foarte frumos ilustrată. Preț 40 cr., ex. broș. e 40 cr., leg. 50 cr., leg. în pînză 80 cr., leg. mai fin 1 fl., leg. în piele 1 fl. 60 cr., în leg. de lux 2 fl. 50—3 fl. 80 cr.
Micul mărgăritar sufletesc. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești, frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexe. Preț 100 ex. broș. e 15 cr., 100 ex. 12 fl., 50 ex. 7 fl., leg. 22 cr., 100 ex. 20 fl., 50 ex. 10 fl. 50 cr.
Cântecul de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Preț 100 ex. broș. e 10 cr., 50 ex. 3 fl., 100 ex. 5 fl.; — leg. 12 cr., 50 ex. 5 fl., 100 ex. 7 fl.
Visul Prea Sîntei Vergure Maria, urmat de rugăciuni frumoase. Preț 100 ex. broș. e 10 cr., 50 ex. 5 fl., 100 ex. 9 fl.
Epistolia Dnui nostru Iisus Christos. Preț 100 ex. broș. e 10 cr., 50 ex. 5 fl., 100 ex. 9 fl.

Calendarul „Aurorei” pe anul 1895. Preț 35 cr.
Calendarul „Bădii Ioan” pe anul 1895. Preț 20 cr.

Tot de aici se pot procura tot soiul de cărți școlastice și altfel de cărți apărute ori-și-unde — fără urcare de preț. — Lucrări tipografice de ori-ce specie se primesc și execută cu prețurile cele mai moderate.

La comande mici de cărți singuratic și tipărituri ne rugăm a ne trimite prețul înainte prin asemnațiune postală cu un adaos de 5 cr., ear dacă cartea e voluminoasă, de 10—15 cr. — În modul acesta cărțile se vor expeda sub fașă și se încungiuă spele postale, ce se fac prin rambursă. — Comande mai mari — la cerere — se expediază și prin rambursă.

Comandele sînt a se adresa la:

Tipografia „Aurora” A. Todoran
în Gherla — Szamosujvár.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recunite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dictionar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.